

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 11. Marcellini Tribuni obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V.
A. C. 413.

bant non nulli: *hodie nulla amplius pa-*
trantur miracula? Ideo, respondet S. Au-
gustinus: quia non amplius sunt necessa-
ria, jamque universis orbis fides miracu-
lum est, quod in perpetuum permanet.
Veruntamen hodieque miracula fiunt,
sed si loca, ubi fiunt, exceperis, parum in
orbe nota. Tum viginti duo enarrat
 miracula, quæ ipse particularius sciebat,
 five ea suis oculis viderat, seu a testi-
 bus, fide dignis, acceperat. Pleraque
 per Intercessionem Martyrum, & in præ-
 sentia Reliquiarum contigerant. (*)
 Addit se his, quæ narravit, majorem
 longe numerum omisisse. Tandem Bea-
 torum Felicitatem describit, & modum
 explicat, quo Deus five in Spiritu, five
 in corpore videri possit. Præterea de
 hac materia jam prius ad Paulinam, &
 Fortunatianum contra Anthropomorphi-
 tas scripserat.

c. 8.

c. 9. c. 29. 30.

ep. 147. 148.

II. Retr. c. 41

§. XI.

Marcellini Tribuni obitus.

Marcellinus Tribunus, cui primi libri
 magni operis de Civitate Dei inscri-
 Pp 2

Oros. VII.

c. 42.

pti Prosp. Chro.

an. 414.

(*) Ex hoc loco optime refutatur Interpre-
 tis Protestantis insolentia, qui in parte prima de
 SS. Nereo, & Achilleo loquens, derisionis causa
 Martyres Eunucho appellat. Ejusmodi Sar-
 casmus magis Ethnicum, aut nullius Religionis
 hominem, quam honestum Protestantem decet.

Sæculum V. pti erant, a tempore Donatistarum col-
loquii Carthagine egerat. Heraclianus

A. C. 413.

Marcell. an.

413.

Hier. III.

cont. Pel. fin.

Sup. XXII.

S. 39. ep. 15.

al. 159. ad

Caecil.

n. 9.

Comes, Africæ Præfectus, cum anno 411 cum Collega suo Luciano, seu Lucio Consul creatus fuisset, viam sibi ad Imperium patere credidit; ergo in Italiam trajecit, trium millium, & septingentorum navium classe succinctus, descensum haud procul Roma molitus est, sed a Comite Marino profligatus, & unica navi Carthaginem reiectus, illico occiditur. Fugientis vestigia insecutus Marcellinus, multos alios, qui Heracliani conjurationis conscii dicebantur, capite percuti jussit. Funestæ tempestati Marcellinus Tribunus involutus est, moventibus Donatistis, in latæ contra se sententiæ vindictam. S. Augustinus tunc Carthagine degebat, atque Marini, & Cecilianii, viri spectatissimi, promissis fretus, cum aliis Episcopis speraverat, se Marcellino, & fratri ejus Apringio, unacum ipso comprehenso, vitam servaturum. Quadam die, cum ambo in carcere detinerentur, Apringius ad Marcellinum ait: *Si ego ob peccata mea punior, tu vero, cujus vitam ad Christianæ Religionis regulas exactam scio, quomodo hæc meritus es?* Respondit Marcellinus: *Et si talis essem, qualem dicis, an non maximam mihi a Deo gratiam fieri sentis, quod hic potius peccata mea castiget, & ea futuro* iudicio

judicio non reservet? Per hæc verba in-
jecta est S. Augustino sollicitudo, num
quoddam peccatum luxuriæ arcanum
commisisset, quod graviore pœnitentia
esset delendum; hinc soli in carcere col-
locutus, an res ita se haberet, interro-
gavit; Marcellinus subridens, & rubore
modesto suffusus, ambabus manibus S.
Augustini dextram amplectitur, dicit-
que: *Per banc manum, quæ sancta Sacra-*
menta offerre solet, () tibi juro, nun-*
quam me ullam fœminam, præter meam
uxorem, nec ante, nec in matrimonio
tetigisse. Testatur quoque S. Augusti-
nus, Marcellinum omnibus cœteris vir-
tutibus, pietate, in ferendis judiciis in-
tegritate, erga amicos fidelitate, in to-
lerandis inimicis patientia, ad ignoscen-
dum facilitate, liberalitate, charitate in
omnes homines, sinceritate in Religio-
nem, quæ ad eam pertinerent, discendi
aviditate, rerum præsentis vitæ odio,
Bonorum æternorum spe, & amore fuis-
se ornatum. Nisi conjugium obstitisset,
rebus omnibus temporalibus abdicatis,
totum se Deo dedisset. Tandem præter
omnium expectationem, pridie vigiliam
Pp 3 S. Cy-

Sæculum V.
A. C. 413.

n. 8.

n. 6.

(*) Protestans pro voce: *Sacramenta of-*
ferre posuit: Die das Sacrament verwaltet.
pag. 191. part. IV. §. 135. oportet ex consequen-
ti, & constanter mentiri.

Sæculum V. S. Cypriani, id est, duodecima Sept. ad
A. C. 413. sunt, qui Marino jubente fratres carcer
 educunt, ut statim ambobus cervices ab
 n. 3. scinderentur. Ad hanc sævitiam S. Au-
 gustinus ita exhorruit, ut illico Cartha-
 gine, & secreto discederet, ne apud Ma-
 rinum pro quibusdam eminentioris con-
 ditionis viris, qui ad Ecclesiam confuge-
 rant, preces interponere deberet. Mar-
 cellini Tribuni memoria sexta Aprili, tan-
 quam Martyris, ab Hæreticis, quod fidem
 defendisset, occisi celebratur.

Mart. Rom.
6. April.

Ne Donatistæ ex hac nece emolumen-
 tum caperent, Honorius Imperator anno
 sequenti 414. 22. Junii severissimam le-
 gem edidit, rursusque aliam 29. Aug. qui-
 bus expresse cavetur, ut omnibus, quæ
 Marcellinus Tribunus contra eos decre-
 visset, & in actis publicis essent conscri-
 pta, semper suus vigor conservaretur. Ex
 eadem causa creditur, 25. Aug. anno 415.
 lex renovata fuisse, anno 410. ad Hera-
 clianum directa, qua ad exilium, mortem-
 que damnabantur. Lege, 22. Jun. anno
 414. lata, testandi, aut contrahendi in-
 capaces declarabantur, & infamia nota-
 bantur. Domus, in quibus conventus
 celebrassent, Ecclesiæ Catholicæ adjudica-
 bantur. Eorum Episcopi, & Clerici
 ad exilium condemnabantur, bonis fisco
 addictis. In eos, qui Donatistas clam re-
 cepissent, eadem poenæ statuebantur.

L. 54. C. Th.
de hæc. l. 55.
ead.

L. 55. Cod.
Et ibi Go-
thof.

Ipsis

Ipsis Donatistis pro cuiusque conditione ^{Sæculum V.}
 graves mulctæ imponebantur, scilicet A. C. 413.
 Proconsulibus, aliisque primi ordinis vi-
 ris, ducentæ libræ argenteæ, quotiescun-
 que conventui interfuissent, aliis quoque
 pro status sui ratione minores mulctæ di-
 ctabantur, ne quidem mancipiis præteri-
 tis, quæ privatione tertiæ partis sui pe-
 culii, & pœna corporis affligebantur.

§. XII.

S. Demetriades Virgo.

Circa illud tempus, quo Marcellinus ad ^{Sup. XIX.}
 Cœlestia translatus est, S. Augusti-^{§. 10. Hier.}
 nus ex consecratione Virginis Demetria-^{epist. 8. ad}
 dis, Olybrii, anno 395. Consulis, filia, ^{Demetr. c.}
 maximo solatio est recreatus. Hæc, ^{3. Sup.} XXIX. 22.
 capta Roma, effugerat cum matre sua
 Juliana, & Proba, avia sua paterna, quæ,
 Carthaginem advenientes, multa ab ava-
 ritia, & improbitate Heracliani tulerunt.
 Matri, aviæque consilium erat, Demetria-
 dem in Africa cuiquam illustrium juve-
 num Romanorum, qui illuc confugerant,
 nuptui dare, quamvis potius optassent,
 ut ipsa Virginitatem servare elegisset;
 sed tantam vitæ perfectionem a puella
 sperare non audebant. Interim tamen
 Demetriades sanctum hoc vitæ genus du-
 cere insciis omnibus apud se statuerat.
 Inter Evnuchorum, & puellarum, sibi
 famulantium turbas, in deliciis Consula-